

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 22 червня 1985 року

№ 75 (3582).

Ціна 2 коп.

ДИСЦИПЛІНА — ДЛЯ ВСІХ

ЩЕ КОЛИ проект Закону про трудові колективи тільки обговорювався, найбільша кількість пропозицій стосувалась питань зміцнення дисципліни. Це одностайне побажання було враховано: тепер колективи мають можливість активніше виявляти товариську відповідальність до тих, хто працює аби день до вечора. А прогули? На Кіровоградській фабриці кручених виробів підраховали: лише в минулому році через прогули підприємство недоотримувалося 10,5 тисяч карбованців товарної продукції. Яка причина? Про це сьогодні розповідає голова групи народного контролю фабрики Микола Олександрович ЧЕПУРОВ.

Право вирішувати — за колективом

Коли почали розбиратися з прогулами, виявилось, що майже всі вони сталися через пияцтво. На загальних зборах робітників підприємства вирішили покласти цьому край, дати рішучу відповідь любителям спиртного. Право на це у колективу є. Адже тепер Закон про трудові колективи підкріплений Указом Президії Верховної Ради СРСР «Про підсилення боротьби з пияцтвом», відповідно постановою ЦК КПРС.

Дні дисципліни, періодичні рейди-перевірки, широкі гласності їх, загальна обстановка нетерпимості в колективі дали свої позитивні результати. Якщо торік за систематичні прогули через пияцтво було звільнено 28 робітників, то за 5 місяців нинішнього року таких виявилось троє. Ще до появи Указу трудовий колектив, партійна і комсомольська організація рішуче узялися до дії. Люди повірили, що таке зло як пияцтво можна викоринити.

Дуже правильні і часні заходи прийняли партія і уряд проти пияцтва. Про шкідливість цього явища відомо всім. Якщо людина вживає — яка від неї віддача на виробництві, про яку продуктивність праці тут можна говорити? Ось хоча б останній приклад. Вже тепер колишній наш інженер-конструктор т. Селивєстров частенько з'являвся на фабриці у нетверезому стані, взагалі прогулював. Думав, що все зійде з рук, хоча всі бачили, що його «витівки» тільки шкодять виробництву, його поведінка негативно впливає на підлеглих. Після неодноразових виховних заходів довелося до цього горе-інженера застосувати силу Закону про трудові колективи. Звільнили його по статті

за систематичні прогули і пияцтво. І колектив відчув свою силу в боротьбі з ось такими працівниками.

Щоб боротьба з порушеннями трудової дисципліни була ефективною, нам необхідно (і ми вже це робимо) підкріпити рішення «зверху» активними діями «знизу». Адже наше завдання полягає не тільки в боротьбі з порушниками, а й в попередженні порушень трудової дисципліни, в своєчасній профілактичній роботі. Дуже тут допомагає нам гласність. Разом з комсомольським прожектором випускаємо сатиричні листки після рейдів-перевірок. І не раз доводилося бачити, як червоніє той чи інший порушник, як неприємно йому бути на сідні у всьому колективі у досить неприглядному вигляді. Нині ми стали активніше діяти разом з фабричною комісією профілактики, з товарицьким судом, який суворого питає з порушників.

І кількість прогульників, порушників трудової дисципліни тепер значно зменшилась. Мені здається, що ми досягли б ще кращих результатів, якби у нас на підприємстві ширше й активніше впроваджувався бригадний підхід. Адже в бригаді всі на виду, тут легше вести виховну роботу, карати, якщо треба, не тільки морально, а й карбованцем. Це — завдання номер один. На жаль, що мало ми займаємося соціальним розвитком колективу, поліпшенням дозвілля робітників. Нецікаво організоване дозвілля сприяє в значній мірі тому, що люди випивають, що після роботи живуть всяк по собі. І ось знову спільно з профспілковою і комсомольською організаціями ми розробили комплекс заходів, спрямованих на поліпшення умов праці і відпочинку.

М. ЧЕПУРОВ,
голова групи народного контролю фабрики кручених виробів.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Майже два роки пройшло з тих пір, як почав жити і діяти Закон СРСР про трудові колективи, яким закріплено підвищення їх ролі у вирішенні виробничих і соціальних питань, в управлінні підприємствами, установами, організаціями. Редакція має за мету повести розмову про його віддачу. Що треба ще зробити, щоб Закон в повній мірі служив підвищенню трудової і соціальної активності людей, розвитку демократичних норм нашої суспільства? Отже, слово за нами — молоді виробничники, члени трудових колективів області, читачі нашої газети.

В обкомі Компартії України

В обкомі Компартії України відбулася нарада, в якій взяли участь члени і кандидати в члени бюро обкому партії, члени обласного виконкому, перші секретарі міських і райкомів партії, голови міськвиконкомів і райвиконкомів, керівники обласних управлінь, відділів об'єднань, промислових підприємств і секретарі парткомів, голови аграрно-промислових об'єднань, працівники профспілкових та комсомольських органів. Було розглянуто завдання по організації здійснення настанов, висловлених на нараді з питань прискорення науково-технічного прогресу, яка відбулася 11—12 червня в ЦК КПРС.

На нараді виступив перший секретар обкому Компартії України М. Г. Самілін.

В обговоренні взяли участь заступник голови обласного виконкому, голова обласної планової комісії Е. П. Рейзвіх, начальник обласного управління сільськогосподарства В. А. Маслюченко, генеральний директор виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка» В. М. Желтобрюх, вчений секретар координаційної ради Придніпровського наукового центру Академії наук УРСР по Кіровоградській області М. І. Черновол.

В нашій області є немало трудових колективів, у яких добре розуміють, що прискорення науково-технічного прогресу — це величезна справа і постійно турбуються про впровадження новинок у виробництво. Чимало вже зроблено, скажімо, в напрямі механізації і автоматизації виробничих процесів на Світловодському заводі чистих металів, у виробництві об'єднанні «Друкаш», Кіровоградському заводі «Гідросила». Проте є ще немало й таких керівників, як відзначалося на нараді в обкомі партії, які багато говорять про науково-технічний прогрес, а на ділі організацію впровадження технічних новинок не займаються. Саме з цих причин у першому кварталі державний план по розвитку науки і техніки в цілому по області виконано лише на 94,2 процента. Не справилися з доведеними завданнями виробничі об'єднання «Олександрівський», молочної промисловості, обласне управління лісового господарства і лісозаготівель, комбінат «Кіровоградмашбуд», трест «Кіровоградсьлісбуд», облспоживспілка.

На нараді відзначалося, що за роки одинадцятип'ятиріччя основні фонди на підприємствах області збільшилися майже на 30 процентів, а ось фондо-

віддача за цей період знизилася на 4,8 процента. Чим це пояснити? Насамперед, старінням основної маси виробничих потужностей. Сьогодні коефіцієнт зносу устаткування в середньому по області становить 40, а в окремих галузях — 45—60 процентів. Від господарників можна почути: «Жаль викидати — хай ще попрацює». Ця «економія», як кажуть, виходить боком. Адже сьогодні на складах підприємств області нагромадилося нового устаткування більше, як на 57 мільйонів карбованців, і коли воно почне давати віддачу невідомо.

А ось боротьба за справжню економію матеріальних, паливно-енергетичних ресурсів сьогодні невіддільна від науково-технічного прогресу. Виступаючи на нараді з особливою гостротою говорили про недопустимість безгосподарського ставлення до народного добра.

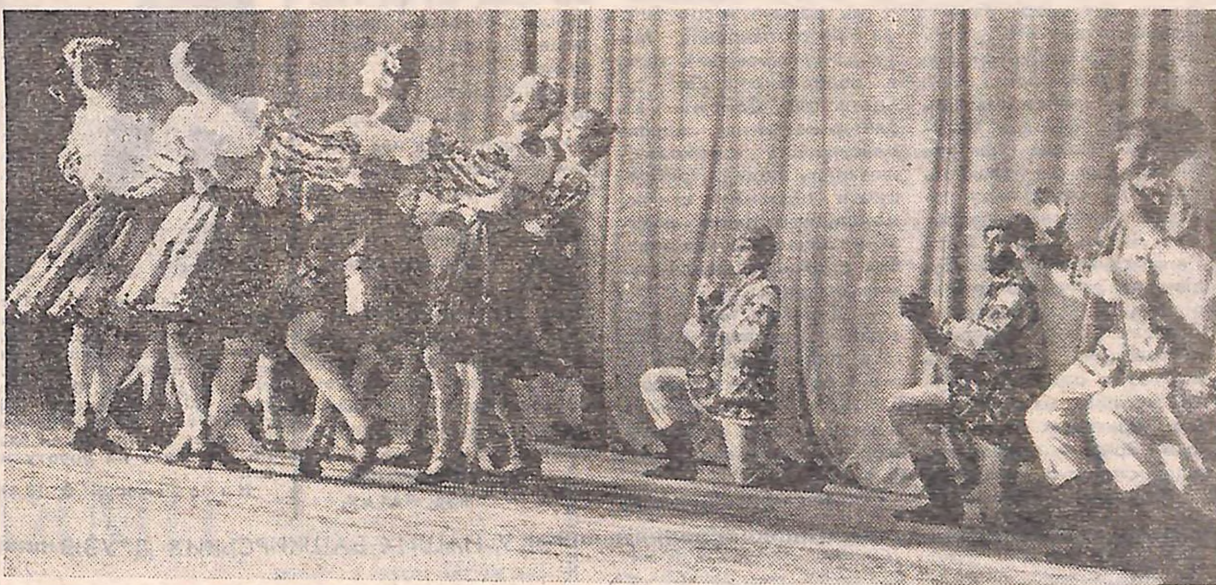
Передова лінія боротьби за прискорення науково-технічного прогресу пролягає сьогодні через науку. Тож на нараді було висловлено науковцям немало претензій. Далеко не повністю використовують в роботі й можливість вузівської науки.

Науково-технічний прогрес і виробництво това-

рів народного споживання, НТП і будівництво — цим питанням учасники наради приділили особливу увагу. Не секрет, що на дільницях, в цехах, де виробляються речі для дому, працює застаріле устаткування, не впроваджуються прогресивні технології. Це одна з причин того, що на прилавках наших магазинів ще не достатньо гарних, добротних і корисних товарів.

З року в рік не виконуються в області державні плани по капітальному будівництву. І нині з будівельною програмою не справляємось по жодному показнику. Тож на нараді підкреслювалось, що партійним комітетам необхідно підвищити рівень і результативність організаторської і політико-виховної роботи безпосередньо в колективах будівельних організацій.

Попереду—велика творча робота. Переконали людей в життєвій важливості прискорення науково-технічного прогресу, мобілізувати їх на вирішення поставлених завдань, допомогти виявити здібності, створити умови для високоєфективної роботи покликани господарські керівники, партійні, профспілкові, комсомольські організації. І братися за цю роботу треба сьогодні, братися рішуче і сміливо.

Курс — на фестиваль

Вчора з Кіровограда до Москви відбули заслужений ансамбль народного танцю Української РСР «Ягра» і хореографічний ансамбль «Пролісок» обласного Палацу піонерів і школярів імені В. І. Леніна. А днем раніше до столиці нашої Вітчизни поїхав і самодіяльний народний ансамбль танцю «Юність». Ці колективи братимуть участь у культурній програмі XII Всесоюзного фестивалю молоді і студентів.

Напередодні у Палаці культури імені Комінтерну відбувся своєрідний звіт юних талантів ансамблю «Пролісок». Глядачам, які тепло сприймали кожен номер, було показано один із трьох ва-

ріантів програми, підготовленої для фестивалю. У Москві учасники «Пролісок» виступлять у восьми великих концертних програмах молодіжного форуму.

З папуги сядом до колективу ансамблю звернувся заступник голови обласного виконкому Е. М. Чабаненко, перший секретар обкому комсомолу І. О. Шевченко.

На концерті був присутній завідувачий відділом пропаганди і агітації обкому Компартії України І. П. Оліфіренко. Щасливої дороги, земляки!

На знімку: виступас «Пролісок». Фото В. ГРИБА.

ТЕЛЕГРАМА В НОМЕР

Ми, члени студентського «Магістраль» Кіровоградського інституту сільськогосподарського будівництва, крім основної роботи — прокладання шляху в селі Онківському Мелітопольського району — взяли заготовити 50 тонн зелених кормів. На сьогоднішній день вже припасено 10 тонн різного роду.

Закликаємо всіх студентів, які скоро приступлять до роботи, включитися у рух по створенню 2-річного запасу кормів для громадської худоби.

Бійці СБЗ «Магістраль».

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Ці хлопці і дівчата, які сьогодні приходять вчитися до профтехучилища, на початку нового тисячоліття буде близько тридцять років. Якими виростуть вони, робітники майбутнього? Чи всі зможуть бути на «ти» з електронним устаткуванням, новою технікою? Якими стануть — покаже час. А якими вони є сьогодні і як у стінах профтехучилищ з них куються робітничі кадри майбутнього — ми можемо бачити вже тепер. Ускладнюються шкільні програми, ростуть вимоги до школярів, ширшає їхній світогляд, але разом з тим не завжди в сучасного школяра є конкретне уявлення про те, ким він буде по закінченні школи, чи буде він здатний взяти на себе відповідальність нести звання робітника майбутнього.

Серед професійно-технічних училищ — це заклад, в якому учень дістає і середню освіту, і спеціальність. З проханням розповісти про проблеми, які турбують сучасне СПТУ, я звернулася до заступника начальника обласного управління профтехосвіти В. О. ІВАЩУКА.

СХОДЖЕННЯ

В. О. ІВАЩУК: Тепер, коли стали все більше втілюватися в життя основні положення реформи школи, професійно-технічним закладам стали надавати більше уваги. До учнів СПТУ стали звертатися передовики виробництва, знатні хлібороби.

Проте проблем у нас ще є чимало. І одна з них — добір контингенту учнів. Часто до училищ потрапляють підлітки, які в школі вчилися незадовільно. У свідоцтві про закінчення восьмих класів їм виставляють «трійки». Така практика призводить до того, що викладачам СПТУ доводиться «дотягувати» учня до рівня, на якому б він зміг справитися з програмою. Безумовно — в стінах СПТУ трієчнику важче, ніж у школі, бо тут крім загальноосвітніх дисциплін він вивчає ще й спеціальні.

З 1 вересня до програми СПТУ вводиться дисципліна «Основи інформатики та електронно-обчислювальної техніки». Нині стоїть питання про придбання дисплеїв, обладнання спеціальних класів. Отже учень із слабкими знаннями оволодіти цією технікою не зможе. А занижувати рівень підготовки молодих кадрів для виробництва ми не маємо морального права: адже нашим учням доведеться працювати на виробництві із складною технікою. Прогрес не чекатиме.

КОР.: Вікторе Олексійовичу, яким чином визначається рівень підготовки учнів, які приходять до СПТУ?

В. О. ІВАЩУК: З метою диференціюван-

ня учнів за рівнем знань ми влаштовуємо перевірки. Учні пишуть роботи з математики, фізики, російської мови та інших дисциплін. На жаль, підсумки таких перевірок не завжди втішні. Так, скажімо, перевірка знань учнів, яка проводилася недавно, показала, що зі стін шкіл дуже часто виходять учні, з явно заниженими оцінками. Так, скажімо, в області 3075 учнів писали перевірку з математики. На п'ятірку написали 8 чоловік, 128 — на четвірку, 719 — на трійку, а 2220 — на двійку. Серед цих учнів школу закінчили із відмінною оцінкою з математики 14 чоловік, з четвіркою — 199 і з трійкою — 2862 чоловік. Не кращим виявилися результати з фізики та російської мови. Коментарі, як кажуть, зайві.

КОР.: Вікторе Олексійовичу, який вихід ви бачите із становища, яке склалося?

В. О. ІВАЩУК: На мій погляд, треба налагодити тісніший зв'язок школи і СПТУ. Це стимулюватиме до навчання школярів, адже вони знатимуть, що до вступу у середню професійно-технічне училище треба готуватися, а не переходити з школи до училища, як баласт.

КОР.: Якщо вже ми торкнулися зв'язку «школа — СПТУ», то, мабуть, доречно було б сказати і про питання профорієнтації. З точки зору працівника профтехосвіти, чи задовільно вона ведеться у школах?

В. О. ІВАЩУК: Зважаючи вже на те, що плани підготовки школярів до вступу в

СПТУ постійно не виконуються, можна говорити, що складаються вони здебільшого формально. А профорієнтацію у школі треба аєсти серед випускників не перед самим випуском, а протягом кількох років.

КОР.: На яких рівнях повинен здійснюватися зв'язок «школа — СПТУ»?

В. О. ІВАЩУК: Якщо в школі, скажімо, немає бази для виробничого навчання чи для організації спортивних секцій, то в СПТУ база як правило є. Якби уроки виробничого навчання проходили на базі СПТУ, то школярі не тільки вчилися б основам тієї чи іншої професії, а й звикали до самого училища. Для багатьох з цих учнів по закінченні школи не була б такою болючою проблема куди піти вчитися. Ми, працівники профтехосвіти, переконані у тому, що проведення спільних комсомольських, громадсько-політичних, спортивних, культурно-масових заходів школи та СПТУ завжди дадуть плідні результати.

КОР.: Чи є вже досвід такої спільної роботи?

В. О. ІВАЩУК: Є, звичайно. Так, скажімо, традиційними стали конкурси професійної майстерності, які проводять спільно Кіровоградське СПТУ № 4 та середня школа № 14.

КОР.: Чи задоволені базові підприємства кадрами, які їм готують профтехучилища?

В. О. ІВАЩУК: Про це було б краще запитати в працівників базових підприємств. Проте, виходячи з того, що трудодаштва випускників СПТУ — проблема, ми мовою замислюємося про причини, які до цього призводять. Хотілося б, щоб про це подумали і працівники базових підприємств. Цього року чотири випускники СПТУ № 8 із спеціальністю електрогазозварника і один випускник СПТУ № 1 із спеціальністю машиніст мостового крана були направлені на роботу до інституту імені Патона у Київ. Так що за якість підготовки наших кадрів ми повністю відповідаємо.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Отже, за вами слово, товариші господарники, керівники базових підприємств. Від того, як зустрінете ви молоді робітничу зміну, яка незабаром приїде на ваші підприємства зі стін професійно-технічних училищ, залежить, чи вдалим буде сходження молоді до вершин майстерності.

Інтерв'ю вела О. АНОХІНА.

ФЕСТИВАЛЬНА ОРБИТА

ПРИЧЕТНІСТЬ—
КОЖНОГО

З РОБИТИ свій посильний внесок у копилку Московського фестивалю, зміцнити шеренги молодих прихильників миру та дружби прагнуть і комсомольці та молодь Устинівського району. На трудову вахту заступив 31 колектив — усі КМК району.

Серед передовиків впевнено прописалась комсомольсько-молодіжна ланка по вирощуванню кукурудзи колгоспу імені Енгельса (керівник Сергій Пригула, групкомсорг Олександр Зборощенко). Молоді трудівники зобов'язалися зібрати по 50 центнерів зерна кукурудзи з кожного гектара. Є впевненість, що записана на обласну Дошку пошани ланка слова дотримає.

Зростає трудова активність і тваринників району. Серед молодих на хорошому рахунку комсомольця Тамара Круль з Сагайдацької птахофабрики. За 5 місяців цього року вона вже надоїла по 1918 кілограмів молока від корови. Високі показники у кандидата в члени КПРС Надії Порошистої з колгоспу імені Карла Маркса. Щодо тваринництва на донос по 10 кілограмів молока від корови.

ШКОЛЯРИ жон охоча на добрі цікаві справи. Школярі теж готуються до XII Всесвітнього. В районі пройшли конкурси політичних пісень, присвячені фестивалю, учні взяли участь у написанні творів «Я голосую за мир». Після підбиття підсумків найзмістовнішими виявилися роботи школярів Седнівської СШ, а учениця 9 класу Люба Каплун з цієї школи стала лауреатом обласного конкурсу. Кращі виробниці, що вийшли з-під рук піонерів і комсомольців — результати участі в операції «Діти Країни Рад — учасники фестивалю» — поїдуть до Москви.

Усього за період підготовки до форуму на фестивалі рахунок переведено понад 2 тисячі карбованців. Шкільні комсомольські організації зробили тут немало, організувавши 21 ярмарку солідарності. Серед найактивніших — Устинівська, Докучаєвська, Дмитровська середні школи.

Н. ГУЗЕМА,
член бюро РК ЛКСМУ.
сміт Устинівки.

КОМСОМОЛЬСЬКЕ ШЕФСТВО

І ПІД ЗЕМЛЕЮ НА ВИСОТІ

Додержали слова молоді будівельники шахти «Південнодонбаська» № 3. Всесоюзна ударна з випередженням строку вступила в передпусковий період.

Лічені хвилини йдуть на спуск по стволу до позначки 624 метри. Разом з начальником комсомольського штабу будови Віктором Шалагіним вирушаємо в комсомольсько-молодіжні бригади Володимира Титова і Віктора Пестрецова, які працюють тепер на «верхньому поверсі» майбутньої шахти.

Десять років йшов п'ятидесятирічний колектив будівельників до цього дня, — розповідає В. Шалагін. — Почесне право завершити прохідку виробки, з якої буде одержано перше вугілля, надано цим двома бригадами не випадково. Вони — переможці соціалістичного змагання в об'єднанні «Укршахто-

буд», освоїли вже по два мільйони карбованців капіталовкладень.

На підземному «трамваї» добираємось до вентиляційного ствола. Далі рейки ховаються під водою, і доводиться йти пішки. Ще кілька хвилин — і ось робоче місце Титова і його товаришів. Могутньому гірському тиску і обводненості лав тут протистоять бойовий характер колективу, висока майстерність і взаємозамінюваність людей. Приборкуючи підземну стихію, молоді прохідники половину горизонтальних виробок пройшли швидкісними методами.

Діставши таке відповідальне завдання, ми багато що переглянули в своїй роботі, — говорить В. Титов. — Постаралися усунути втрати робочого часу при прийманні і здачі зміни.

Розповідь бригадира пє-

ривається настирним зумером. Сигнал йде з сусідньої лави. Там працює комсомольсько-молодіжний колектив почесного шахтаря В. Т. Пестрецова, з яким змагаються Титов і його товариші. Досвідчений гірник, чия праця відзначена багатьма нагородами, Віктор Тимофійович буде шахти ось вже чверть століття. І всі роки веде за собою молодих...

Наприкінці дня над копиром «Південнодонбаської» № 3, що піднявся серед донецького степу, загоряється червона зірка. Молоді прохідники закінчили всі роботи на позначці 624 метри і достроково здали виробку під монтаж устаткування. А це значить: незабаром почнеться біографія нової шахти в об'єднанні «Донецьк-вугілля».

С. САВЧЕНКО,
кор. РАТАУ.

Олена Іванченко та Тетяна Санара — подружки. Родом із одного села — Манарового Бобринського району. Разом росли, ходили до школи. А от професії дівчата обрали різні. Таня вчиться в Олександрійському медучилищі, а її подруга — в Новобузькому педагогічному училищі. Обидві вони що просять практичну при Манарівському фельдшерсько-акушерському пункті та в Бобринському дитсадку № 4. А бундальні через місяць після здачі державних екзаменів вони прийдуть на роботу кваліфікованими спеціалістами.

На знімку: О. ІВАНЧЕНКО та Т. САНАРА.
Фото М. САВЕНКА.

У НАШИХ БАШКИРСЬКИХ ДРУЗІВ

Свято

без вина

Ось уже декілька років я веду дослідження питань соціології свят під керівництвом доктора філософських наук, професора Р. А. Злотникова. Про станова ЦК КПРС «Про заходи щодо подолання пияцтва й алкоголізму» сприймаю як довгострокову програму практичних спроб запровадити молодіжні обряди без вина.

Молодіжне дозвілля у жодному випадку не може бути заорганізованим. Художня самодіяльність має стати справді масовою, а в студентському середовищі — справді оригінальною. Дещо в цьому на-

пряму вже робиться. Непоганий студентський колектив «Тальянка» створено, наприклад, у Башкирському сільськогосподарському інституті. В Уфимському авіаційному інституті народився театр гумору, традиційним тут стали День знань, спільні вечори з Республіканським російським драматичним театром. Тільки цього року таких вечорів пройшло вже вісім, було дуже цікаво.

А. БЕНІФАНД.

Дорогами

фестивалю

Студентський будівельний загін «Башкирія», до складу якого входять представники семи вузів

республіки, дещо незвичайний. І не тільки структурно. Біллі загону стануть свідками XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві. Згідно укладеного договору хлопці (50 чоловік) працюватимуть на бетонувальній доріжці у Першотравневому районі столиці. Командир «Башкирії» Шаміль Бухарматов, інженер кафедри авіаційних двигунів УАІ, говорить про своїх хлопців як про дисциплінованих, трудолюбивих, активних колег. Це й зрозуміло — до столиці їдуть найкращі. Любов Полякова, наприклад, минулого року була комісаром інтерзгону «Товариш». Олена Егупова — комісаром зонального загону. Під керівництвом комісара загону, студентки

педінституту Галини Черновой хлопці й дівчата готують сувеніри для гостей фестивалю. Комісаром вона вперше.

— Велика відповідальність, — зізнається, — та попереду стільки цікавого...

Загін узятв соціалістичне зобов'язання освоїти 112 тисяч карбованців капіталовкладень.

Ф. ШАХБАЛОВА.

Оркестр

починається

з ентузіазму

Колективу дитячого естрадного оркестру «Лінійка» Алькисського філіалу Малоазійської дитячої му-

зичної школи всього рік. Та він завойовує симпатії глядачів. Ось короткий вигляд розмови з керівником оркестру випускником училища мистецтв Айратом Загідуллінін:

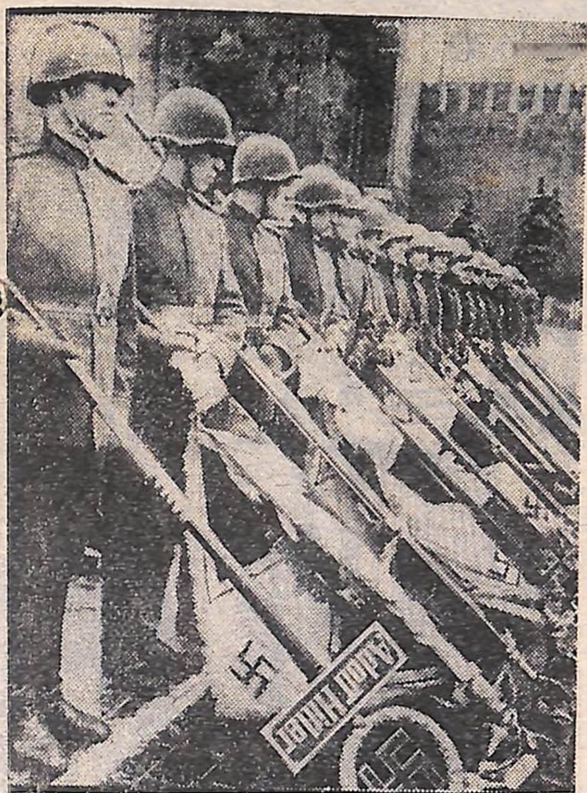
«Із чого починався наш оркестр? Із ентузіазму. За розподілом ми з дружиною почали працювати у філіалі. Вона — викладачем з класу фортепіано, я — по духових інструментах. Тоді ж виникла й ідея створити свій оркестр, учні гаряче її підтримали.

Були спочатку труднощі і з організацією, і з організацією... Проте ми все позаду. Після вдалого ремонту колишнього приміщення інструментів працюємо там, а проблему часу хлопці й дівчата владнали просто — навчили його цінувати. Про кож-

ного з оркестрантів — і про солістку Гульшат Сафіну, і про флейстиста Деніса Хуснутдінова, і про трубача Ільдара Тухватулліна, й електроорганіста Руфіну Шугайнова та багатьох інших — скажу, що і вчаться вони добре, спортом систематично займаються тощо».

Оркестр витримав громадську атестацію вокально-інструментальних ансамблів та естрадних оркестрів району, що пройшла наприкінці минулого року. В активі — успішний виступ на зональному огляді художньої самодіяльності, присвяченому 40-річчю Великої Перемоги. Попереду, гадаємо, у «Лінійку» ще цікавіші зустрічі з глядачами.

А. КАЛУЛЛІН.

24 червня 1945 року на Красній площі відбувся Парад Перемоги. До підніжки Мавзолею В. І. Леніна були кинуті трофейні прапори розгромлених фашистських військ. Фото ТАРС.

МАСОВИМ ТИРАЖЕМ

Незалежно від України випустити українською мовою брошуру «Сорокаріччя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні». Вона містить документи і матеріали, присвячені святкуванню 40-річчя Великої Перемоги.

До брошури увійшли матеріали урочистих зборів у Кремльському Палаці з'їзду в травні 1985 року — доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС М. С. Горбачова, виступи на зборах, Онуфріюком та ін. звіт про зустріч у Центральному Комітеті КПРС з ветеранами Великої Вітчизняної війни 5 травня 1985 року, звернення Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР з нагоди 40-річчя закінчення другої світової війни до народів, парламентів і урядів усіх країн, інші матеріали.

Брошура видана масовим тиражем.

(РАТАУ).

ЯКИМ БУТИ СПЕЦІАЛІСТУ

Шляхи вдосконалення підготовки молодих спеціалістів визначено на Всесоюзній науково-методичній конференції «Формування особистості студента в умовах соціалістичного суспільства», що завершилася в Ленінграді. Промовці, які виступали на конференції, говорили про методи поліпшення професійної підготовки студентів, ширше використання в навчальному процесі обчислювальної техніки, зміцнення зв'язків вищої школи з виробництвом. Особливу увагу приділено розвитку вивчення науки, поглибленню наукових досліджень і активнішому використанню їх результатів у народному господарстві.

В роботі конференції взяли участь представники містостерств вищої і середньої спеціальної освіти СРСР і РРФСР, ЦК ВЛКСМ.

(ТАРС).

ТВЕРЕЗІСТЬ НА КОЖЕН ДЕНЬ

СПІЛЬНИМИ ЗУСИЛЛЯМИ

Ю. Адамчука, В. Жебаки, О. Дедушка, С. Матайчук. В результаті було заслухано директора училища Л. М. Косяченка. Хлопців розібрали на комсомольських зборах. В училищі створено ДНД із учнів та майстрів, які пильнують, щоб тижніна до спиртного не давала рецидивів у середовищі вихованців закладу. А ті, хто в компанії «зеленого змія» з'являлися на роботу, розплатилися за це товарство хто тринадцятою зарплатою, хто літньою відпусткою, хто премією.

Інша голова «зеленого змія». У сільській місцевості розсіяність населення і близькість його до вихідної сировини полегшує функціонування «домашніх спиртзаводів». З метою їх закриття проводився в районі місячник

по виявленню вогнищ самогоніваріння. Про це було оголошено по радіо, паралельно проводилися збори «Пияцтво — бій» і велася роз'яснювальна робота. Результати — добровільно здали самогонні апарати 9 чоловік, а 30 менш свідомих розлучилися з ними з допомогою членів комісії та працівників райвідділу внутрішніх справ. У двох випадках діло дійшло й до суду.

У лютому цього року в селі Митрофанівці проводилося виїзне засідання районної комісії по боротьбі з пияцтвом. Прізвище — схопили за руку двох чоловік, що прилучили до вина (ох, делікатно це звучить, точніше — споювали) неповнолітніх. Було оштрафовано продавців, котрі продавали підліткам спиртне.

ПАРТИЗАН ПІДЗЕМНОГО ГАРНІЗОНУ

сьому пожежно-технічному училищі імені Г. І. Петровського, я познайомився з викладачем пожежної профілактики В. П. Пустомельником. Це призначилося мені знайомитися з його раніше, Копанючись у догадках і спогадах, я дістав свій робочий бланкет, на обкладинці якого красувалася симпатична яхта, відшвартована біля морського причалу. І зразу спрацювала пам'ять — Одеса, катакомби біля села Нерубайське, хвилююча екскурсія на підземну базу партизанів, де в роки Великої Вітчизняної війни боровся загін під командуванням комуніста-чекіста В. О. Молодцова (Бадаєва).

Закінчуючи свою розповідь, екскурсовод згадав про те, що нині з 34 чоловік підземного партизанського гарнізону в живих залишилося двоє. Один з названих прізвищ і було — Пустомельник...

— Це мій батько, Павло Авісентінович, — сказав Віталій Павлович. — За участь у війні він нагороджений медалями «За оборону Одеси» і «Партизан Великої Вітчизняної війни I ступеня». Батько — працівник пожежної охорони. Після війни довгий час був начальником ІДПН Ульяновського району. Зараз на пенсії, але з любов'ю професією не порвав — працює інструктором профлітінспекції.

ІН одержує багато листів — від червоних слюдопів з різних міст України. Особливо велика кореспонденція надходить з Одеси. В цьому місті Павло Авісентінович частий гість. І хоча про подвиг загону, в якому він був заступником секретаря партійної організації, написані книги, створено кінофільм, хоча справи загону відображені в мемуарах партизанської слави, з життям учасником героїчної боротьби партизанів хочеться зустрітися багатьом.

А в кожній своїй приїзд Павло Авісентінович іде передусім в парк імені Шевченка, де поруч з обеліском Невідомому матросу встановлені дві надмогильні плити — Героя Радянського Союзу В. О. Молодцова (Бадаєва) і командира партизанського загону І. Клименко. Колишній голова колгоспу села Велика Фоминка Бална О. Зелінський, голова Нерубайської сільради І. Медерер, партизан громадської війни І. Клименко. Всі 30 партизанів знали — боротьба має бути смертельна.

16 жовтня 1941 року після героїчної оборони наші війська залишили Одесу. В ніч на 18 жовтня підрозділ партизанів потай розташувався вздовж дороги, по якій ворожі частини просуваються в сторону Одеси. Операцією керував В. Молодцов.

Коли противник наблизився на 50 — 60 метрів, партизани відкрили вогонь. Серед автоматників був І. Пустомельник. Ворог безладно тікав, залишивши в дорозі більше 40 вбитих солдатів та офіцерів і дві підірвані машини з осерпипасами. Так відбулося боєве хрещення партизанського загону.

У заведенні партизанів входили не тільки бойові дії, диверсії, але й розвідка в окупованому місті. Для передачі розвідки використовували рацію.

Перші ж відомості розвідників, які побували в Одесі, наповнювали серця громадян. В місті — масові розстріли, на стовпах — сотні повішених.

Стиснувши зуби, слухали партизани страшну вість про те, що 25 жителів живили спалені в приміщеннях колишніх порохів складів на Люстдорфському шосе.

Передачі по радіо були зв'язані з великим ризиком. Група, в яку постійно входив командир загону В. Молодцов, піднімалася на поверхню через одну із шtolьнів. Німці засіли місцеве виходу партизанської ради в сфін. Влаштували засаду. Довелося терміново сховатися в підземелля. В цій операції І. Пустомельник очолював групу прикриття. Вона вела бій до тих пір, поки радист не опинився в безпеці.

24-у річницю Великої

лодцова (Бадаєва) і командира партизанського загону І. Клименко. Колишній голова колгоспу села Велика Фоминка Бална О. Зелінський, голова Нерубайської сільради І. Медерер, партизан громадської війни І. Клименко. Всі 30 партизанів знали — боротьба має бути смертельна.

15 листопада в розташуванні підземного табору прибув нерівнин підпільної комсомольської організації Яша Гордієнко. Він повідомив про те, що 17 листопада 1941 року із Бухареста в Одесу прибуде спеціальний поїзд з високоставленими чиновниками румунської цивільної адміністрації. Партизани розробили план операції.

...Як тільки патруль ворога пройшов поблизу засади, партизани швидко наблизилися до залізничного полотна і заклали міни. Незабаром в сторону Одеси пройшов товарний состав. Його партизани пропустили. А через декілька хвилин показався той самий, пасажирський, якого чекали. За встановленим порядком першу міну перед паровозом зірвав І. Іванов, другу і третю — під вагонами — І. Пустомельник і К. Зелінський. Близько 250 чиновників і солдатів ворога були поховані під уламками вагонів.

В лютому 1942 року трапилася біда. Із розвідки в місто не повернувся В. О. Молодцов (Бадаєв) і Іванов. Межигурська — їх схопили агенти румунської контррозвідки.

Позбавивши загін командира, окупанти пішли на партизанів у рішучу атаку, намагаючись живцем поховати їх у підземеллях. Вони заминаяли і замурували відходи із шtolьнів, організували засади в найближчих населених пунктах, щоб повністю ізолювати партизанів від контантів з місцевим населенням. Не здовольняючись цим, окупанти встановили вентилятори для нагнітання в шtolьні хлористого газу.

Новий командир загону І. М. Клименко, колишній шахтар, учасник громадянської війни, вмів керувати людьми в цьому смертельному поєдинку під багатометровою товщею землі. Виснажені го-

лодом, нестачею кисню, у вогнисті і темряві партизани перенесли сотні кілометрів каменів і піску, щоб позакладати шtolьні і припинити потік газів. Удалось виявити кілька нових лазів, котрі не контролювалися карателями. Через них розвідники виходили на завдання в Одесу. Одного разу вони принесли газету, яку видали окупанти, в якій йшлося про те, що «банда бадаєвців» повністю знищена.

Секретар партійної організації загону К. М. Зелінський провів відкриті партійні збори (в партійній організації загону було 3 комуністів). Мова йшла про те, щоб антилізувати свої дії, там, нагорі, люди повинні знати — загін живий, загін продовжує боротьбу.

Розпочали з пошуку лазів, котрі були би зручними для атак на противника. Після декількох пошуків було знайдено новий лаз, який виводив на поверхню в районі селища Б. Кульнич, за 300 — 400 метрів від жандармерії карателів. Бдень окупанти втрачали пильність. Так було вирішено провести операцію опівдні. В ніч брав участь увесь загін.

16 травня, рівно 42 години дня, партизани по-помітно вибиралися на поверхню. Одягнені в поштові цивільні одяги, вони не привернули уваги патрулів. Так удалось підійти до самого приміщення жандармерії. І заговорили вихоплені заплід підняти автоматом. За 30 хвилин було вбито кілька десятків ворожих солдатів. І. О. Пустомельник і О. Федоров взяли в полон румунського офіцера. Партизани втратили одного чоловіка.

Це була остання велика операція підземного гарнізону. Подальше перебування в катакомбах було неможливе, і загін отримав радіограму із Москви з наказом про передислокацію в Савранські ліси Одеської області.

Згодом стало відомо, що В. О. Молодцов (Бадаєв), Я. Гордієнко, Т. Межигурська, І. Шестакова та інші партизани, які стійко витримали мордування в гестапівських застінках, були розстріляні...

В. КАРПОВ.

ЛЕГКА АТЛЕТИКА. Вихованка кіровоградського тренера В. К. Іванця (спорклуб «Зірка») кандидат у майстри спорту Тетяна Соломаха виборола «золото» на першості республіканської ради ДСТ «Авангард», що відбулася в Горлівці — тут вона була найсильнішою на дистанції 3000 метрів. А на 1500-метровій біговій доріжці ця спортсменка фінішувала другою. Бронзову нагороду отримала її одноклубниця Світлана Чала, котра демонструвала свою майстерність зі стрибків у довжину.

«КОРДОН» НАЗИВАЄ ПЕРЕМОЖЦІВ

На Буковині завершився перший республіканський фінал військово-спортивної гри «Кордон», присвячений 40-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. У фіналі виступили 14 кращих команд з дев'яти областей України.

Високу майстерність, глибину знання історії прикордонних військ та їхніх статутів, фізичне загартування і витривалість сміливість, рішучість і взаєморозуміння продемонструвала команда Селятинської середньої школи Путильського району Чернівецької області. Вона зайняла загальнокомандне перше місце й нагороджена перехідним Червоним прапором ЦК ЛКСМУ і Політуправління Червонопрапорного Західного прикордонного округу.

В. ПЕЛЕХ,
кор. РАТАУ.

Чернівецька область.

У командному заліку кіровоградці були третіми.

БАГАТОБОРСТВО ГПО.

Обласна рада ДСТ «Колос» разом з обкомом профспілки працівників освіти, вищої школи і наукових установ провели в Новоархангельському фінальній змагання обласної спартакіади з багатоборства ГПО серед сільських вчителів. В особистому заліку чемпіонами тут стали Г. Паламарчук (Ульяновський район), П. Куделя (Знам'янський район), Л. Наконечна, К. Кубалова, С. Горбачов, В. Керасюк (Новоархангельський район). А командну перемогу здобули місцеві багатоборці. Друге і третє місця посіли спортсмени Ульяновського та Знам'янського районів.

Суботній КУР'ЄР

СТОРИНКА ВИХІДНОГО ДНЯ

До активного літнього відпочинку художники-модельєри Молдавії підготували нову колекцію модного одягу — спортивних комплектів і суконь із бавовни і трикотажу, нарядного одягу для урочистих подій.

З метою вивчення запиту населення новинки випускаються малими серіями експериментальним цехом Будинку моделей Міністерства МРСР. Це дозволяє в короткий строк постачати модний одяг в торгові зали магазинів.

На знімку: комплекти одягу для літнього відпочинку з трикотажного полотна.

Фото А. ЛИКОВА.
Фотохроніка ТАРС.

О Й, Л І Т О !..

САМ собі ногу підставив. А було так. Тільки-но з поля прийшов, сів під хатю на ослінчик перепочити, коли глядь — хвіртку Андрій відчинив, переселенець отой, що вранці заходив грошей позичити. «Ог, — думаю, — посідала мені доля сусіда-позичальника». Я ж його зовсім не знаю, бо тижня не минуло, як він прийшов із Сибіру, а в тракторній бригаді працює зі мною ще менше. Як же ти будеш позичати, коли не знаєш чоловіка?

А бачу, що не інакше, як за карбованцем його принесли. Сьогодні разом жинив зустрічали в полі, не рекадались словом лівеломом, але ж тоді навіть поглядом не натякнув, що завітає. Проте, чесно кажучи, якби й попросив грошей — відмовив би. Хай стежку тоще до тих, у кого діти вже повиростали!

Мене не вшити, кому можна давати, а кому не можна. Давно перебрав на пальцях тих, що вміють метелики в очі пускати. Що я — зай.

Іван ГОРОВИЙ

НЕДОВІР'Я

ЕТИОД

мачем для них мушу бути? Дрібниця, що хтось там не гляне в очі, ба навіть не привітається. Я в своїй совісті сам розберусь. Вола в мене на місці. Хто мене знає — з лівелова розуміє.

Отож, не встиг до дуття обміркувати ці відвідини Андрія сибіряка, як він і каже:

— Зачастив до тебе, Петре...

— Чого там, прохось...

— Я не надовго: сюди й назад.

Пі аж розчервонівся, як сказав «сюди й назад». За гроші, виходить, і — гайда? Нема дурних. Просити мене — скажу: «Усі кишені вивернув. Хоч би й хотів дати — ні копійки не маю». А тим часом перенітую:

— Жінка в шню гонить? Чого так швидко?

— Я по ділу до тебе...

Андрій відвернув погляд, викинув з кишені ошадкижку та:

— Візьми, Петре, і не губи більше... В полі в стерні випадково побачив.

Подає в руки, а мені соромно брати. Навче не своє.

— Спасибі, — дякую. — Як же це я, ти бач?

І мац, мац себе по кишенях — порожні. А Андрій вже до хвіртки подався. Спихватився я:

— Ну, а в тебе самого зараз гроші є?

— Є, — вемихається. — Мені вже люди позичили на сімейні витрати. Скоро й віддавати буду...

Та й скринив хвірткою.

Андрієві легше. Він собі попроцався та й усе, а в мене тепер душа не на місці: своїм недовірям сам себе покарав...

м. Кіровоград.

ГАМАНЕЦЬ І ДІРКА

БАЙКА

Сенсація! А, вітм, братсее, Подібне вже було колись... Солідний Гаманець раптово із Дірочком сдруживсь. Виднілась Дірка — ледь помітна. І в цім її краса уся. Та чоловік — цілком солідний, Що дуже добре знав усяк. І Дірка відала про це теж, Тому, хоч і була мала, За вроду гроші, мов проценти

Великі, з Кашука тягла. На вітер віялись червінці, Глигав їх райдужний дурман. Та потурав у всьому жіноці Старий досвідчений Гаман. Нікого він уже не слухав, Лише дружиноньці годив, Бо був закоханий по вуха, А значить був іще й глухим. Мов очманів. Гуляв зухвало, Всі кошти зводив нанівець... Чим Дірка більшою ставала,

Тим більше худнув Гаманець. Вже не лиснилась біла шкіра І заїдати став замок. Якийсь приплюснутий і сірий Гаман наморщився і замовк. Мовчав сірома, лиш косився На Діромаху у кутку. І ось нарешті опинився Із нсю вдвох на смітнику. Коли у дірку з голсвсю Сам радо лізеш, то бува, Що з тою діркою дурню Сю подібна голова.

Валерій ГОНЧАРЕНКО

м. Кіровоград.

ПЕРША ДОПОМОГА

ПОРАДА

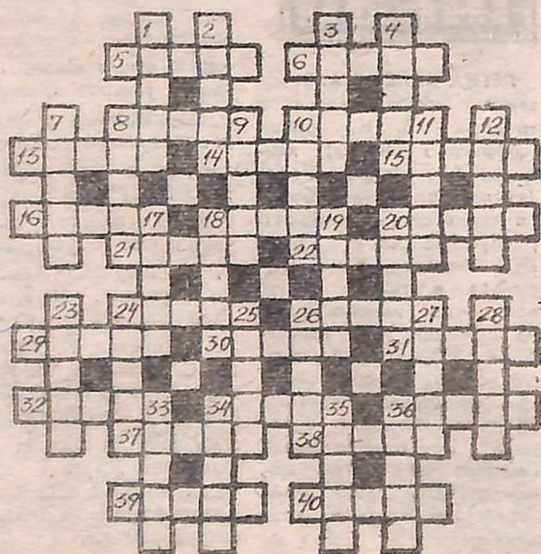
Легкі побутові травми можуть дати ускладнення, якщо не звернути на них уваги і не адатися до лікування.

При подряпинах не протирайте забруднені ранки, бо цим занесете бактерії в шкіру, а прикладіть ватні тампони, змочені перекисом водню, і просушіть стерильними серветками. Продезинфікуйте потім ранку зеленкою, а якщо подряпина чимала, покладіть пеніцилінову чи біоміцинову мазь. При потертості шкіри робіть те саме.

Не заливайте рану йодом. Йод зруйнує ніжні клітини відкритої рани. Помажте йодом довкруг рани і накладіть на неї тугу пов'язку із стерильного бинта. При опіках окропом або сковородною, якщо з'явилися пухирі, зробіть примочки спиртовою або 2-процентною розчином марганцевокислого калію. Пухирів не зрізайте. Після обробки місця опіку можна покласти мазь — стрептоцидову, Вишневського.

КРОСВОРД «П'ЯТЬ ЛІТЕР»

По горизонталі: 5. Вид сценічного мистецтва. 6. Поема В. Маяковського. 8. Харчовий продукт. 10. Жіноча краса. 13. Земляне накриття для зберігання овочів. 14. Мелодійна, пісенна основа в музиці. 15. Хліб, випечений з тонко розкاتаного тіста. 16. Поїзд, бажання. 18. Старовинний український музичний інструмент. 20. Система знань про закони розвитку природи і суспільства. 21. Льотчик-космонавт СРСР. 22. Коштовний камінь. 24. Один з найстаріших акторів українського кіно. 26. Сполучення різних за висотою тонів. 29. Невеличкий ресторан на Кавказі. 30. Місто на півночі Іспанії. 31. Інертний газ. 32. Ковальська піч. 34. Відомий фран-

цузький художник. 36. Фруктовий напій. 37. Зона поширення певних видів тварин чи рослин. 38. Порт в Угорщині. 39. Героїня п'єси Г. Квітки-Основ'яненка «Сватання на Гончарівці». 40. Бальний танець.

По вертикалі: 1. Звичай, успадкований від давніх часів. 2. Верхній ярус багатого житлового будинку в Київській Русі. 3. Ступінь життєдіяльності організму. 4. Радянська космічна автоматична станція для дослідження полярних снів. 7. Зачинатель руху за швидкісне сталеваріння. 8. Житель Прибалтики. 9. Рід широколистяних маал. 10. Сузір'я Південної півкулі неба. 11. Офіційний документ. 12. Бойовий човен запорізьких козаків. 17. Горі, найвища вершина Канади. 18. Народний герой України. 19. Опера С. В. Рахманінова. 20. Місце залягання корисних копалин. 23. Народна назва лелеки. 24. Найбільша африканська антилопа. 25. Мاستило для двигунів внутрішнього згорання. 26. Письмове привітання. 27. Співочий птах. 28. Справжнє прізвище Лесі Українки. 33. Притона Дніпра. 34. Зроблене з гілок кулясте гніздо білки. 35. Держава в центральній частині Гімалаїв. 36. Півострів на заході Великобританії.

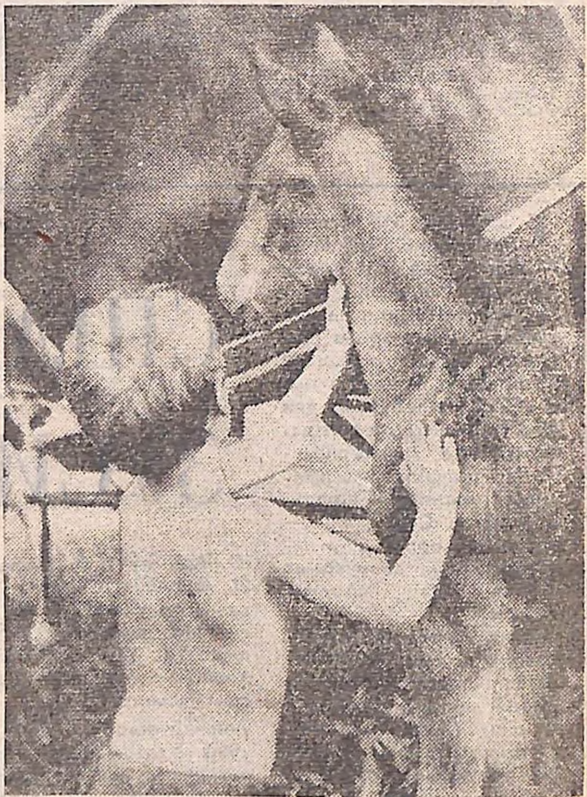
Склав В. НЕЧИПОРЕНКО.

м. Знам'янка.

ВІДПОВІДІ

на кросворд «Музичний», вміщений у «Молодому комунарі» за 27 квітня н. р.

По горизонталі: 5. Станок. 6. Карасєв. 8. Галлупов. 9. Шітоколов. 13. Триво. 14. Хореограф. 15. «Кобзар». 18. Вентиль. 19. Феона. 21. П'яніно. 24. Попс. 25. Ігор. 26. Гуденко. 27. «Мама». 28. Мола. 33. Літара. 34. Образ. 37. Антифон. 40. «Антар». 41. Мокроусов. 42. Набат. 45. Клавесин. 46. Водень. 47. Екосез. 48. Голота. По вертикалі: 1. Задум. 2. Соколов. 3. Гартман. 4. «Казка». 5. Ставокато. 7. Вилторна. 8. Гарден. 10. «В'язень». 11. Фере. 12. Агон. 16. «Клеопатра». 17. «Чіполіно». 20. Оркестр. 22. Когал. 23. Віола. 29. Лірник. 30. Сарасате. 31. Динаміка. 32. Коваль. 35. Буре. 36. Ашуг. 38. Корифей. 39. Хоровод. 43. Тенор. 44. Мелос.

Ці добрі й красиві коні...

Фото М. САВЕННА.

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

Вид українською мовою.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділів комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патриотичного виховання та спорту, фотолабораторії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.